

deres Klage. Der er ogsaa efter min Mening, i alt Fald efter den Forudsætning, jeg gik ud fra, da vi gennemførte Loven, en lille Fejl ved Konstruktionen af denne Kammersuse. Jeg var af den Formening, at den skulde kunne lukkes til hvilken som helst Tid, at Vandet med andre Ord skulde have Lov til at passere ud og ind under normale Forhold, og at den kun skulde lukkes, naar der var Udsigt til Højvande eller Storm. Det kan den imidlertid ikke. Den er af en saadan Konstruktion, at den nødvendigvis maa lukkes ved Overgangen fra Ebbe til Flod, og det har medført, at Digebestyrelsen i den forløbne Sommer har ment at maatte lukke den bestandig ved indtrædende Højvande, hvilket atter har medført, at der har været for lidt Vand i Aaen, og det er det, Ripenserne klager over. Jeg vil nu haabe, at den højtærede Trafikminister, som formodentlig allerede har faaet et Andragende fra Ribe Byraad, vil tage velvilligt paa denne Sag og saa vidt muligt træffe en Afgørelse, hvorved de forskellige Parter kan føle sig tilfredse. Det er ret vanskeligt, men jeg kan tænke mig, enten at man, hvad der vistnok kan gøres med en mindre Bekostning, forbedrede Slusens Konstruktion, eller at man under normale Forhold i Sommermaanederne, Maj, Juni og Juli, lader Vandet passerer ud og ind, som det har Lyst til.

Medens jeg er ved at omtale de Forhold, som staaar i Berøring med Digesagen ved Ribe, vil jeg ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for et Andragende, der allerede forlængst er indkommet til Trafikministeriet, fra den lille Ø Manø ude i Vesterhavet. Den har ikke mange Beboere, og det er hovedsagelig smaa Jordbrugere. De har i sin Tid faaet bygget et Dige til Værn for deres Jorder, dette Dige er imidlertid for lavt, hvilket viste sig ved de store Stormfloder, vi bl. a. havde i 1909 og 1911. Der skete ved den sidste Stormflod et Digebrud, og man var da meget ængstelig paa den lille Ø for, at meget store Værdier skulde gaa tabt for Beboerne. I Virkeligheden foraarsagede denne Stormflod ogsaa meget betydelige Tab, og det var Grunden til, at man indgav et Andragende til Trafikministeriet, om man ikke kunde faa dette Dige, som Beboerne har bygget derovre, noget forstærket. Jeg takker den forrige Trafikminister og Trafikministeriet, fordi man i den forløbne Sommer har ladet Vandbygningsevneset undersøge Forholdet paa denne lille Ø og udarbejdet et Forslag over, hvor store Ud-

gifterne vil blive, hvis Diget skal forstærkes. Det viser sig, at de beløber sig til noget over 30,000 Kr., altsaa et ikke uoverkommeligt Beløb. Jeg vil, som sagt, haabe, at den højtærede Trafikminister vil tage velvilligt paa dette Spørgsmaal. Ved Siden af denne Forstærkning af Diget og dette Overslag over, hvormeget det vil koste, er der ogsaa fremme et større Projekt om Inddigning af et meget større Areal. Det koster imidlertid ca. 300,000 Kr., saa det er muligt, at man ogsaa fra Manøboernes Side mener ikke at kunne give sig i Kast med dette Foretagende. Men man ønsker som sagt et mindre Beløb til Forstærkning af det Dige, man nu en Gang har.

Derefter vil jeg gerne omtale et Forhold vedrørende Ribe By. Vi ved alle, at Ribe er en af de ældste Byer her i Danmark. Den har en meget lang Historie, og det er egentlig ganske ejendommeligt at tænke sig — de fleste har vistnok tænkt derover, naar de har vandret i Byens Gader —, at denne gamle By en Gang var et af Hovedcentrerne i Danmark, en af de største Handelspladser, den By, hvorfra man havde Forbindelse med Udlandet. Nu har Byen kun sin gamle Historie at se tilbage paa, idet Ribe jo, i alt Fald hvad Erhvervslivet angaar, er gaaet meget stærkt tilbage i de forløbne Aar; ikke mindst skete dette naturligvis ved Fredsslutningen i 1864, hvor en saa stor Del af Byens Opland blev berøvet den. Der er nu kun 1 Mil til Grænsen til de forskellige Sider, og det er derfor ikke mange Folk, der bor i Oplandet til Ribe. Derfor har Ribe haft meget vanskelige Kaar siden 1864. Den har altsaa en Særstilling, og gentagende har man ogsaa udtalt her fra Rigsdagens Side, at man havde Interesse tilovers for den gamle Købstad, der, som man ser paa Kortet, ligger som en Enklave i Nordslesvig. Man har ogsaa i sin Tid vist denne sin Interesse for Byen; jeg tænker her særlig paa den Bevilling, der i sin Tid blev givet af Rigsdagen til, at Ribe Domkirke, denne stolte Bygning fra Fortiden, kunde blive ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Den er en Pryd, ikke alene for Ribe, men for hele Danmark, en af de smukkeste Bygninger, vi overhovedet har. Det, at man i sin Tid gav denne Bevilling, har ogsaa bevirket, at Beboerne i Ribe har begyndt meget stærkt at interessere sig for, at de mange gamle Bygninger, de har, kan blive ført tilbage til deres gamle, oprindelige Stil. De fleste, der har vandret gennem Ribe Gader, vil sikkert have lagt Mærke til de mange ejendommelige Byg-